

У. Н. Р.

НАЧАЛЬНИК

Української Військової Місії
в Республіці Польській

ДОКЛАД.

14 / IX 1920 р.

№ 30 / 57

ВАРШАВА.

А 23.4(64)

У Н Р
1/34

31 серпня ввечері я був прийнятий Начальником Англійської Військової Місії в Польщі Генералом Вар-
тон де Віар.

Після взаємних привітань я висловив свою надію
що в сучасний мент - після понесеної більшовиками

Поражи Англія безумовно возьме другий курс полі-
тики і рішуче виступить з підтримкою тих, хто бореть-
ся з більшовиками, а в першу чергу підтримує Україну
В останніх військових подіях Українська армія відо-
грала досить значну роль і продовжує стойко битись
з більшовиками. Генерал Вартон де Віар відповів,
що роль, яку відграла Українська армія, йому відо-
ма, а також що він персонально цілком не поділяє
політики Ллойд-Джоржа по відношенню до більшовиків,
рахуючи її занадто хиткою і непостійною.

ПАНУ ГОЛОВНОМУ
ОТАМАНУ.

Через три дні він має від'їхати до Лондону,
де пробуде коло 10-12 днів, і намірється за час
цього перебування там вплинути на політику Уря-
ду так, аби надати їй другий напрямок і схилити
Уряд на шлях активної підтримки проти більшовицьких
сил в тому числі і України.

Я повідомив його про від'їзд тижня два то-
му Графа Тишкевича до Лондону додавши, що ця по-
дорож знаходиться, в зв'язку з порадою, яку подав
Начальник Інформаційного бюро Англійської Військо-
вої Місії Капітан Маршалл, аби Український Уряд
постарався як найскорше зав'язати економічні і
комерційні зв'язки з Англією. Наразі повідомлень

від Графа Тишкевича не одержано. Генерал Кортон-де-Віар змітив, що він хотів бачитися з Графом Тишкевичем перед його від'їздом до Лондону, але не знав його адреси, по приїзді до Лондону обов'язково зустреться з ним.

Він, заявив Генерал-Кортон-де-Віар, рахує потрібним висловитись прямо і відверто: "як що Україна докаже, що у неї єсть хліб і що вона може дати його Антанті, то "там" знайдуть можливим приділити їй допомогу; "там" це - головне".

Міркування цього роду виявляються керуючим і тому він може лише підтвердити пораду про найскорше зав'язання економічних зносин з Англією.

На це я йому відповів, що в справі постачання влібом жадних сумнівів бути не може, для цього маєтись повна широка можливість. Большевики намагаються захопити Україну именно за хліба і тими ж міркуваннями керується зараз і Генерал Врангель. Потім Генерал Кортон-де-Віар цікавився кількістю Української армії, її розташуванням в сучасний момент і зокрема Генералом Омеляновичем-Павленко, якого він знає особисто - познайомився з ним в березні 1919 р. двічі мав з ним побачення.

На ці запитання я дав йому подрібні пояснення: кількість бойової армії - на фронті коло 20.000, рахуючи ж немуштрових обозних та інших, а також ті формування, які провадяться зараз на території Польщі - кількість армії доходить до 40.000 чоловік. Армія займає фронт по р. Дністру, на днях уже перешли цю річку і готується вступити на свій власний територію.

Потім я передав йому про пропозицію норманської бригади, дав йому короткі пояснення про неї і прохав цю справу підтримати, на що Генерал Кортон-де-Віар висловив повну свою згоду. Потім Генерал Кортон-де-Віар припомнив що він чуть було не потрапив в полон до Буденного в Рівному і з усмішкою замітив, що дуже радий був би як би така судьба постигла самого Буденного. Він мусить признати, що кіннота Буденного досить добра.

Я на це йому замітив, що будь у нас коні, наша кіннота

184

була б не гіршою, і на допомогу з боку Антанти для користи загальної справи і сподівається Україна.

Потім я сказав йому що 4 рази мав розмову тут, в Варшаві з Генералом Вейганом, який з симпатіями висловлювався про Україну і її армію і обіцяв свою підтримку; з огляду однако на те що Франція вже допомагає Польщі і Врангелю і допомога Україні обтяжила б її ще більше, було б цілком нормальним як би цю роль взяла на себе Англія. Україні потрібна найперш підтримка моральна, яка мусить виявитись в визнанні Української Державності, а потім, як що можливо, і матеріальна допомога, за винятком, звичайно, живої сили, якої у неї цілком досить. Генерал Карто-де-Віар відповів, що він все це розуміє і підтримує цю точку погляду в Лондоні, не тільки коли його про це запитують, але навіть коли і не запитують. Зараз по поверненні в Варшаву, він побачиться зі мною і скаже мені прямо і цілком відверто, на що Україна може сподіватись.

Генерал-Поручник